

ความเห็นประกอบวาระสำคัญของรัฐบาล
เรื่องเพื่อพิจารณา เรื่องที่๑.....

ที่ รง 0201.5/ 0๕7

กระทรวงแรงงาน

ถนนมิตรไมตรี ดินแดง กทม. 10400

๑๐ มกราคม 2548

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วนที่สุด ที่ นร 0503/ว(ล) 17515 ลงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2547

สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. จำนวน 5 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้กระทรวงแรงงานเสนอความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. ในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือส่วนอื่นที่เห็นสมควร โดยอาจจะแก้ไขเพิ่มเติมข้อความในร่างก็ได้ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงแรงงานพิจารณาแล้วเห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติเขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. แต่มีข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางอุไรวรรณ เทียนทอง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

สำนักงานปลัดกระทรวง

สำนักบริหารกลาง

โทร 0 2232 1252

โทรสาร 0 2643 4474

ข้อสังเกตของกระทรวงแรงงาน
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ.

1. สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ มีฐานะเป็นองค์การมหาชนตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. 2542 ตามมาตรา 11 ของร่างพระราชบัญญัติเขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. ส่งผลให้สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษไม่มีฐานะเป็นส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ รวมถึงกิจการของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 และพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2543 การที่มาตรา 106 กำหนดให้สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยยังคงดำเนินกิจการต่อไปเสมือนหนึ่งเป็นสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ และเมื่อมีการโอนพนักงานและลูกจ้างตามมาตรา 104 วรรคสองแล้ว ให้ดำเนินการแบ่งแยกสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจดังกล่าว โดยแบ่งทรัพย์สิน หนี้สินตามที่สมาชิกสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจดังกล่าวจะได้ตกลงกันโดยคำนึงถึงจำนวนสมาชิกของแต่ละสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจนั้นเห็นว่า เมื่อสถานการณ์ของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษไม่ได้มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจตามพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2543 ประกอบกับร่างมาตรา 3 กำหนดให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 ย่อมส่งผลให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้สิ้นสุดสภาพการเป็นรัฐวิสาหกิจที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ฯ โดยผลของกฎหมายตั้งแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติเขตเศรษฐกิจพิเศษฯ มีผลใช้บังคับ ดังนี้ สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นสหภาพแรงงานที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ฯ ย่อมสิ้นสภาพความเป็นสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจในวันเดียวกัน และไม่สามารถโอนสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยไปเป็นสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษได้ เนื่องจากพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษไม่มีสิทธิจัดตั้งสหภาพแรงงานตามพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ฯ ได้ รวมถึงไม่สามารถจัดตั้งสหภาพแรงงานตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 ได้ เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษมีสถานภาพเป็นองค์การมหาชนที่ไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ฯ

นอกจากนี้ แม้มาตรา 106 จะกำหนดให้เมื่อมีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษขึ้น แล้วให้มีการโอนพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษ ไปเป็นพนักงานและลูกจ้างของเขตเศรษฐกิจพิเศษตามมาตรา 104 วรรคสองแล้ว ให้ดำเนินการแบ่งแยกสหภาพแรงงาน โดยแบ่งทรัพย์สิน หนี้สินตามที่สมาชิกสหภาพแรงงานจะได้ตกลงกันโดยคำนึงถึงจำนวนสมาชิกของแต่ละสหภาพแรงงานก็ไม่สามารถกระทำได้ เนื่องจากสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้สิ้นสุดสภาพความเป็นสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจตามพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ฯ แล้ว จึงไม่สามารถแบ่งแยกสหภาพ

แรงงานรัฐวิสาหกิจได้อีกต่อไป และเมื่อสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจเลิกต้องแต่งตั้งผู้ชำระบัญชีเพื่อการชำระบัญชีตามมาตรา 68 แห่งพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ฯ และจะต้องดำเนินการโอนทรัพย์สินที่เหลือหลังจากการชำระบัญชีตามที่มาตรา 69 แห่งพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ฯ กำหนดเท่านั้น

2. สถานภาพของเขตเศรษฐกิจพิเศษที่จัดตั้งตามร่างพระราชบัญญัติเขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. ตามมาตรา 16 ขาดความชัดเจนว่าจะมีสถานภาพเป็นองค์การมหาชนหรือไม่ อันอาจก่อให้เกิดปัญหาในการตีความกฎหมายว่าเขตเศรษฐกิจพิเศษอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 และพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2543 หรือไม่

3. อำนาจของเขตเศรษฐกิจพิเศษตามมาตรา 52 ที่กำหนดให้การดำเนินการหรือการกระทำการใดภายในเขตเศรษฐกิจพิเศษที่มีกฎหมายใดกำหนดให้ผู้ดำเนินการหรือผู้กระทำได้รับอนุมัติ อนุญาตหรือใบอนุญาต หรือความเห็นชอบจากหน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้น หรือต้องจดทะเบียนหรือแจ้งให้หน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้นทราบก่อน เมื่อผู้จะดำเนินการหรือผู้จะกระทำการนั้นได้รับอนุมัติ อนุญาตหรือใบอนุญาต หรือความเห็นชอบจากส่วนราชการหรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้นแล้ว หรือได้จดทะเบียนหรือแจ้งให้ส่วนราชการหรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้นทราบแล้ว อาจก่อให้เกิดความซ้ำซ้อนขึ้นได้ เพราะมาตรา 35 กำหนดว่าในแต่ละเขตเศรษฐกิจพิเศษจะมีคณะกรรมการบริหารคณะหนึ่ง โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดที่เขตเศรษฐกิจพิเศษตั้งอยู่เป็นกรรมการด้วยซึ่งส่วนราชการได้มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดบริหารงานแบบบูรณาการ (CEO) ตามมติคณะรัฐมนตรีแล้ว จึงเห็นสมควรให้การอนุมัติ การอนุญาต การให้ความเห็นชอบ การจดทะเบียนหรือการแจ้งตามร่างมาตรา 52 เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดที่เขตเศรษฐกิจพิเศษตั้งอยู่ในเขตจังหวัดของตน

4. ร่างพระราชบัญญัติเขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. มาตรา 65 และมาตรา 66 ได้วางหลักเกณฑ์ในส่วนของการทำงานของคนต่างด้าวในเขตเศรษฐกิจพิเศษไว้ว่าให้ผู้ประกอบกิจการที่ได้รับสิทธิในการนำคนต่างด้าวเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรมีสิทธิได้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวที่เป็นช่างฝีมือ ผู้บริหารหรือผู้ชำนาญการ และคู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะของบุคคลดังกล่าวเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรได้ตามจำนวนและระยะเวลาที่คณะกรรมการบริหารเขตเศรษฐกิจพิเศษกำหนด และคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรในฐานะช่างฝีมือ และผู้บริหารหรือผู้ชำนาญการ แต่ไม่รวมถึงคู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะของบุคคลดังกล่าว มีสิทธิทำงานได้ตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวตลอดระยะเวลาที่คณะกรรมการบริหารเขตเศรษฐกิจพิเศษอนุญาตให้ผู้ประกอบกิจการนำคนต่างด้าวดังกล่าวเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักร โดยไม่ต้องขออนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว และให้ผู้ว่าราชการเขตเศรษฐกิจพิเศษแจ้งการอนุญาตของคณะกรรมการบริหารเขตเศรษฐกิจพิเศษดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวทราบ พร้อมทั้งออกหลักฐานการอนุญาตให้คนต่างด้าวถือไว้แทนใบอนุญาตทำงาน ประกอบกับหลักเกณฑ์ดังกล่าวได้นำมาใช้บังคับกับแรงงานคนต่างด้าวที่ไม่ใช่ช่างฝีมือซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อทำงานอุตสาหกรรมในเขตเศรษฐกิจพิเศษด้วย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการสนับสนุนการพัฒนา การให้บริการของภาครัฐ ให้รวดเร็ว

มีประสิทธิภาพ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่เฉพาะ จึงพิจารณาได้ว่าเมื่อคณะกรรมการบริหารเขตเศรษฐกิจพิเศษได้อนุญาตให้ผู้ประกอบกิจการนำคนต่างด้าวรายได้ซึ่งเป็นช่างฝีมือ ผู้บริหารหรือผู้ชำนาญการ และแรงงานคนต่างด้าวที่ไม่ใช่ช่างฝีมือเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรแล้ว คนต่างด้าวเหล่านั้นมีสิทธิทำงานในเขตเศรษฐกิจพิเศษได้ตามที่พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 กำหนดไว้ตลอดระยะเวลาที่คณะกรรมการบริหารเขตเศรษฐกิจพิเศษอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 นั้นมีเจตนารมณ์มุ่งควบคุมการทำงานของคนต่างด้าวในราชอาณาจักรและแขวงอาชีวะให้คนไทยมีงานทำ และได้กำหนดเงื่อนไขการทำงานของคนต่างด้าวไว้หลายประการ เช่น กำหนดให้งานในอาชีวะและวิชาชีพทางอ้อย่างเป็นงานที่ห้ามคนต่างด้าวทำทุกท้องที่ที่ราชอาณาจักรตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 (ปัจจุบันมีพระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีวะและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำไว้ จำนวน 39 ประเภท ซึ่งรวมถึงงานกรรมกรด้วย) กำหนดคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามและเงื่อนไขของคนต่างด้าว ซึ่งจะขอรับใบอนุญาตทำงานตามมาตรา 11 (ปัจจุบันกำหนดโดยประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ลงวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2539) จึงเป็นการใช้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ดังนั้น คณะกรรมการบริหารเขตเศรษฐกิจพิเศษได้ใช้อำนาจส่วนหนึ่งส่วนใดตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 และเป็นกรณีที่ได้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการทำงานของคนต่างด้าวแล้ว จึงต้องส่งค่าธรรมเนียมดังกล่าวเป็นรายได้ของกรมการจัดหางานด้วย

สำหรับการแจ้งการอนุญาตให้นำคนต่างด้าวที่เป็นช่างฝีมือ ผู้บริหารหรือผู้ชำนาญการและแรงงานคนต่างด้าวที่ไม่ใช่ช่างฝีมือเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรของคณะกรรมการบริหารเขตเศรษฐกิจพิเศษนั้น ควรแจ้งให้อธิบดีกรมการจัดหางานหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายทราบ (ตามร่างพระราชบัญญัติให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่) เนื่องจากเป็นผู้มีอำนาจในการอนุญาตการทำงานของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521

5. ร่างพระราชบัญญัติเขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. มาตรา 66 ได้วางหลักเกณฑ์ว่า ภายในเขตเศรษฐกิจพิเศษที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการอุตสาหกรรมและเป็นอุตสาหกรรมประเภทที่ต้องใช้แรงงานจำนวนมาก คณะกรรมการนโยบายจะกำหนดให้แรงงานคนต่างด้าวที่ไม่ใช่ช่างฝีมือเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อทำงานในเขตเศรษฐกิจพิเศษโดยกำหนดให้อยู่ในราชอาณาจักรได้เฉพาะในเวลาทำงานหรือให้เข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรโดยมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อทำงานภายในเขตเศรษฐกิจพิเศษดังกล่าวก็ได้ ทั้งนี้ ตามจำนวนหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการนโยบายกำหนดนั้น จึงพิจารณาได้ว่ากฎหมายมุ่งประสงค์ที่จะให้คณะกรรมการนโยบายซึ่งมีหน้าที่เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับเขตเศรษฐกิจพิเศษเป็นผู้พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการให้แรงงานคนต่างด้าวที่ไม่ใช่ช่างฝีมือเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อทำงานในเขตเศรษฐกิจพิเศษในการอุตสาหกรรมประเภทที่ต้องใช้แรงงานเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มศักยภาพของการอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษในการแข่งขันของประเทศให้สูงขึ้น อย่างไรก็ตาม กระทรวงแรงงานได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานหลักในการจัดระบบบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา

ที่หลบหนีเข้าเมืองและอยู่ระหว่างรอการส่งกลับออกนอกราชอาณาจักร โดยมีคณะกรรมการบริหารแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่จัดตั้งขึ้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง พ.ศ. 2544 เป็นผู้รับผิดชอบในการพิจารณากำหนดนโยบาย แนวทาง แผนงาน และมาตรการในการบริหารจัดการ และแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองในระยะต้นและระยะยาว ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา ที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานอยู่ในปัจจุบันนั้น คณะกรรมการบริหารแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองได้วางนโยบายการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวไว้ว่า เมื่อได้จดทะเบียนแรงงานต่างด้าวดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ต้องจัดให้มีการปรับสถานภาพแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่ได้จดทะเบียนไว้ให้เป็นแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมาย โดยให้มีการพิสูจน์สัญชาติและรับรองสถานะจากประเทศต้นทาง เพื่อปรับเข้าสู่ระบบที่ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป ดังนั้น การกำหนดจำนวน หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการให้แรงงานคนต่างด้าวที่ไม่ใช่ช่างฝีมือเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรเพื่อทำงาน จึงควรได้วางแนวทางให้เกื้อหนุนกับนโยบายการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวที่กำหนดโดยคณะกรรมการบริหารแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ทั้งนี้ เพื่อให้การบริหารแรงงานต่างด้าวทั้งระบบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

6. ร่างพระราชบัญญัติเขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. มาตรา 91 และมาตรา 92 ได้วางหลักเกณฑ์ให้ผู้ประกอบการในเขตอุตสาหกรรมทั่วไปที่อยู่นอกเขตเศรษฐกิจพิเศษ และผู้ประกอบการในเขตประกอบการเสรีอาจได้รับสิทธิพิเศษในการนำคนต่างด้าวเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักร และคนต่างด้าวเหล่านั้นมีสิทธิทำงานได้ตั้งแต่วันที่กล่าวไว้ในข้อ 2.6.1 จึงพิจารณาได้ว่า การทำงานของคนต่างด้าวในเขตอุตสาหกรรมทั่วไปและเขตประกอบการเสรีจะต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 เช่นกัน

7. ทรัพย์สินที่ไม่ตกในการบังคับคดีตามร่างมาตรา 78 ที่กำหนดให้ทรัพย์สินของเขตเศรษฐกิจพิเศษไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี ย่อมหมายถึงว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของเศรษฐกิจพิเศษซึ่งได้รับการยกเว้นตามร่างกฎหมายมิให้มีการบังคับคดี แต่นายจ้าง ผู้ประกอบการ ลูกจ้าง และผู้ประกันตน เข้าไปประกอบกิจการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ยังคงอยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน และกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน จึงไม่ควรรวมทรัพย์สินของผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ สำนักงานประกันสังคมหรือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานสามารถบังคับให้นายจ้างระงับหนี้เงินสมทบได้

8. ตามมาตรา 88 กำหนดห้ามผู้ใดเข้าไปหรืออยู่ในเขตประกอบการเสรีและมาตรา 93 กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดเอาของออกไปจากเขตประกอบการเสรี ในการนี้ หากผู้ประกอบการเป็นนายจ้างที่อยู่ในเขตดังกล่าวค้างชำระเงินสมทบ ก็ต้องปฏิบัติตามกฎหมายประกันสังคมและกฎหมายเงินทดแทน ในการบังคับให้ชำระหนี้เงินสมทบของทั้งสองกองทุนตามมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และมาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 กำหนดให้เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมมีอำนาจยึดอายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของนายจ้าง นอกจากนี้ ตามมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และมาตรา 57 แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 กำหนดให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่มีสิทธิเข้าไปตรวจค้นในสถานประกอบการของนายจ้างเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในการปฏิบัติงานตามกฎหมาย สำนักงานประกันสังคมย่อมสามารถเข้าไปกระทำการตามที่

กฎหมายให้อ่านางไว้ได้ นอกจากนี้นายจ้างจะมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายทั้งสองฉบับแล้ว หากปรากฏว่า กองทุนสงเคราะห์ถูกจ้างได้จ่ายเงินสงเคราะห์แก่ลูกจ้างแทนนายจ้าง กองทุนสงเคราะห์ย่อมมีสิทธิเรียกร้อง เงินดังกล่าวคืน ถ้านายจ้างไม่จ่ายก็มีสิทธิยึด อาศัย และขายทอดตลาดทรัพย์สินของนายจ้างตามมาตรา 136 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 เช่นเดียวกับกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวข้างต้น

อนึ่ง ในกรณีที่สถานประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษเป็นผู้ดำเนินการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน หรือเป็นผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545 ซึ่งจะต้องมีบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ลูกจ้างเข้าไปฝึกอบรมหรือทดสอบมาตรฐานในสถานประกอบการดังกล่าวหรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ในสถานที่พักศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงานหรือศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัติ ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545 การที่มาตรา 88 ของร่างพระราชบัญญัติเขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปในเขตประกอบการเสรีซึ่งอยู่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษจนกว่าจะได้รับอนุญาตเป็น หนังสือจากคณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษจะก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติเช่นเดียวกัน
